

A. P. MØLLER

København, den 4. februar 1982

Forslag til lov om kulbrinteskate

Bevillingshaverne ønsker indledningsvis at fastslå, at en gennemførelse af en lovgivning som foreslået er imod forudsætningerne for deres virke igennem de mange år og også imod bevillingshavernes forudsætninger ved afslutningen af forhandlingerne i foråret 1981 om ændringer i koncessionen, hvor bevillingshaverne på møde med energiministeren den 9. marts udtalte:

»Bevillingshaverne må ved dette forlig forudsætte, at regeringen vil respektere, at det økonomiske grundlag for de meget betydelige investeringer, der er foretaget og er planlagt, ikke forrykkes, før investeringerne med forrentning og passende fortjeneste, herunder risikotillæg, er hjemtjent, herunder at en eventuel særskat, hvis regeringen måtte beslutte sig til at foreslå en sådan, vil respektere dette og vil følge samme regler for alle.«

Bevillingshaverne vil ikke udtale sig imod, at der indføres en særlig kulbrinteskate, som vil forøge den indtægt, samfundet i forvejen får af aktiviteterne under koncessionen gennem selskabsskat, royalty og fortjeneste ved rørledningstransporten.

Det, vi afgørende vender os imod, er imidlertid, at den nu foreslåede beskatning i strid med alle skatteretlige principper gennem felt-begrænsningen indfører en forvridning af beskatningsgrundlaget, som fører til, at de nuværende deltagere i DUC må betale en meget betydelig skat af en på et kunstigt og forvredent grundlag beregnet »indkomst«, samtidig med at deres samlede virke under koncessionen efter ethvert hidtil kendt skatteretligt kriterium giver tab.

Selv om vi også har andre, væsentlige indvendinger mod lovforslaget, jfr. nedenfor, vil vi gerne indledningsvis fastslå, at felt-begrænsningen for kulbrinteskattens vedkommende betyder, at der udløses meget betydelige beskatningskrav (70 pct.) af det eller de felter, som måtte give overskud, medens bevillingshaverne selv må bære tabet ved de felter og aktiviteter, som måtte give underskud.

Lovforslaget bygger i alt væsentligt på den norske ordning, som ikke kender en felt-begrænsning. I hovedtræk kan det siges, at det foreliggende lovforslag svarer til den norske særlige oleskat, men med det ene element, taget fra den engelske beskatningsform: At indføre felt-begrænsning.

Dette er i sig selv unaturligt, fordi den engelske ordning helt afviger fra princippet i den norske. Den engelske bygger i realiteten ikke på beskatning af nettoindkomst og har en række andre regler, herunder f.eks. et bundfradrag på for øjeblikket 500.000 tons om året pr. felt i 10 år. Ingen af de for bevillingshaverne gunstige regler fra den engelske ordning er medtaget i det nu foreliggende lovforslag.

Bevillingshaverne ønsker at fastslå, at denne felt-begrænsning i kraft af den fuldstændige forvridning af indkomstgrundlaget, der ligger heri, har følgende virkninger:

1. Felt-begrænsning er i strid med alle hidtil kendte her i landet anvendte principper for beskatning. Den bygger på en i forhold til koncessionen fuldstændig tilfældig »udplukning« af enkelte områder, som formenes at kunne give overskud, medens den skattepligtige selv må bære underskuddet i øvrigt.

Under lovforslagets 1. behandling i folketinget gav ministeren (sp. 604) under drøftelsen af felt-begrænsningen udtryk for, at »... den kender man jo fra andre lande, der har erfaringer med olie-gas produktion«. En sådan henvisning til andre landes praksis er ikke blot irrelevant, men direkte misvisende, når realiteten er, at man har plukket den for os ugunstige felt-begrænsning ud af ét lands praksis og kombineret den med et andet lands praksis, der hviler på helt andre forudsætninger.

2. Den foreslåede beskatning er i strid med vor koncession. Som bekendt fik vi i 1962 bevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund. Det er udtrykkelig fastslået i vor seneste aftale af